

MINDSZENT-SZEGVÁR

és

VIDEKE.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ
HIVATALDiamant Manó nyomdájában, hová
a lap szellemi részét illető közlemé-
nyek, előfizetési- és hirdetési díjak
küldendők.

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETSI ÁRAK:

Egy évre 3frt — kr.
Félévre 1 frt 50 kr.
Negyedévre — 75 kr.

Hirdetések jutányosan felvételnek

Mint az élet küzdelmeiben elfáradt, de el nem fásult agg midőn rég elmúlt ifjúságának életvidám képein mereng; — mint a szerető anya, midőn arra a percre gondol, mikor első szülöttének első mosolyában gyönyörködött: ily érzellemmel mereng az 1848. nemzedékbeli az örökké felejthetetlen márciusi napok emlékein.

Mily tarka, mily gyönyörű, mily fontos napok voltak azok! Nem lehet arról kellő fogalma annak, a ki abban a szerencsétlen szerencsében részesült, hogy későbbben született.

Könyvekből csak az akkori eseményeket lehet megtanulni, de nem a hatást, a leirhatatlan varázshatást, melyet amaz események a kedélyekben, az érzelmek és gondolkodásban előidéztek. Mintha egyszerre átváltott volna a világ. Vének megifjodtak, serdülő ifjak komoly, tettvágyó férfiakká érlelődtek rövid néhány nap alatt. Ellenségek kibékültek, gazdagok összeölelkeztek szegényekkel. Asszonyok, leányok, gyermekek arcain csakugy sugárzott az öröm.

Mindenki érezte az ébredő szabadság első sugarának melegítő érintését.

Szokássá vált március 15-ikét jelölni meg mint a magyar szabadság ujjá ébredésének első napját.

Am tartjuk meg e szokást, üljük meg hazaszerte e szép nemzeti ünnepet, de történelmi igazság szerint március harmadikát kellene megünnepelni, a melynek március 15-ike csak természetes történelmi következménye volt.

1848. március 3-án mondta Kossuth Lajos a pozsonyi országgyűlésen azt az örökké emlékezetes hatalmas beszédet, melylyel alkotmányt követelve ugy Magyarországot, mint Ausztria számára, megrázkódtatta a régi rendszer épületének falait s megalkotta az új korszakot.

E beszédnek hire hamar eljutott Bécs-

be. Az akkori sajtóviszonyok miatt a lapok nem teheték azt közzé; de egyes mondatok, egyes szikrák mégis behatoltak a nép rétegeibe és kezdtek gyujtani. Lappangó izgalom mutatkozott a kedélyekben, míg végre a városnak egyik tág terén, midőn hullámzott a nép sokasága, felállt egy fiatal ember s harsány hangon felolvasta ama beszéd egész szövegét hű német fordításban. Mindegyik mondat mint a villanyütés ugy hatott a hallgató tömegre.

A szikrából láng lett, mely elborította az egész várost s néhány nap mulva a Metternich — rendszer romban hevert, s midőn március közepén Kossuth az országgyűlési küldöttséggel oda ment, hogy Ferdinánd királytól a független magyar miniszteriumot kieszközölje, Bécs városa ugy ünnepelte őt, mint szabadítóját, ugy hogy az akkori *Wiener Zeitung* maga beismerte, miszerint „Kossuth Lajos három napig ura volt Bécsnek.” És csakugyan az volt. Felforgathatott volna mindent. Nem tette. S ekkor volt az, hogy midőn Kossuth a Burgban bucsulátogatást tett, Ferdinánd király vállára tette kezét mondván: *lieber Kossuth, das Haus Habsburg wird Ihnen ewig dankbár sein.* (A Habsburg — ház örökké háladatos lesz ön iránt.) — — —

Ilyen előzmények és a francia fővárosból érkező forradalmi hírek hatása alatt tüzte ki a pesti ifjuság március 15-én a szabadság zászlaját, mely alá csak hamar az egész lakosság s utána az ország összes magyarsága sorakozott.

S milyen ifjuság volt az! Mintha még most is magam előtt látnám *Petőfit*, midőn az egyetem udvarán egy székre állva mintegy átszellemülve elszavalta a „Talpra magyart,” s mi gyerekek és ifjak örült lelkesedésben utána kiáltottuk:

A magyarok istenére esküszünk,
Rabok tovább nem leszünk!

Mintha még most is hallanám ama másik ifju mátyrt, az ékesszólású *Vasvári Pált*, midőn ott a Landerer-nyomda udvarán, mialatt bent a nemzeti dalt és a 12 pontot szedték, a zuhogó esőben türelmetlenkedő néptömeghez szolva mondá: — „a természet keresztvizében fogjuk megfürösztetni a szabadság első szülöttjét.”

És az ezután következett jelenetek! A városház tanácstermében, ahol csendes

vérű fél magyar fél német burgerek neki lángolva versenyre keltek az ifju forradalmárokkal; aztán a tömeges felvonulás Budára nemzeti szintű kokárdával a mellen a nemzeti dallal az ajakon; Táncsics kiszabadítása; Bánk bán előadása Egressy és Jókai szavallata a nemzeti színházban; azután pár nappal később a magyar küldöttség megérkezése Bécsből, a független magyar miniszterium kinevezésével, — mindez egy képpé olvadva, negyven év után oly benyomást tesz reánk, mint a gyermekkedélyre az ezeregy éjszakának egy bűbajos meséje.

Mily szép, mily fenséges volt a szabadságnak az a hajnalhasadása! Megtestesedve láttuk magunk előtt az evangéliumi három igét: a hit, remény és szeretetet.

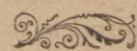
És most? A szeretet megvan most is; a hit már csak a nemzet egy részében él, a másik részben meggyengült a nemzet ereje iránti bizodalom; a reményből sok vált be, a nép nem robotol, a sajtó szabad, a két ország egy hazává egyesült, törvényt a magyar országgyűlés szab és magyar miniszterium hajtja azt végre.

De van sok és lényeges a mi nem teljesedett. A magyar törvényhozás működésében osztozik a delegáció; a miniszterium magyar ugyan, de nem független, legfontosabb teendőit a közös had-pénz- és külügyminiszterek végzik.

De a mi legéktelenebbül eltorzítja a multnak szemképrázatot, lélekmámorító képét; a legkeserűbb ürömcsep a visszaemlékezés örömpoharában az: hogy amaz igazán gondviselészerű férfiu, a ki teremtő lelkével e csodás változást akkor előidézte, akinek köszönhetjük mindazt ami akkor volt s ami belőle még megmaradt, a: most mint pária él, se földje se hazája! És van magyar kormány, és van magyar törvényhozás, mely azon töprenkedik: kell-e meghagyni, illetőleg visszaadni a magyar polgárjogot, igen vagy nem, . . . kinek? **Kossuth Lajosnak!!!**

Borítsunk fátyolt a márciusi napok szent emlékére, sűrű fátyolt, hadd ne lássa annak dicső szelleme a szegyenpirt, mely arcunkon ül!

Helpy Ignác.

Társadalmi s községi életünk.

II.

„Társadalmi élet“ rövid két szó s e tág értelmű, nagy fogalom annyi jónak, szépnek, nemesnek lehetne kutforrása, mint — fájdalom — a mennyi utálandónak, megvetendőnek s nemtelennek alapja, kutforrása, de legtöbb esetben meg takarója is.

Rövid időn megüljük a „szabadság testvériség és egyenlőség“ kihirdetése nagy napjának emléket.

Szabadok vagyunk! Alkotmányosan kormányoznak páratlan királyunk s tanácsosai.

„Testvériség egyenlőség“ hol maradtatok ti?!

A mit Isten helytartója a hivatal megadhattott az meg van, mit a társadalmi élet, mit önmagunk megadhattunk volna magunknak, egymásnak?

Az hiányzik!

„Testvériség“! Ki mondja, mondhatja, hogy a testvériség itthon van nálunk, itthon a hazában, családban, társadalmi életünkben, intézményeink legtöbbjében?!

Testvériség a hazában?

A nemzetiségi kérdés nem szűnt meg, egyik másik „testvér“ nemzetségről a jelenből, szólni fog a kronika utódainknak, adja a „Magyarok Istene“, hogy mi csalódjunk, de azt hisszük, hogy a testvériség nemhogy egy emberöltő — 40 év — alatt haladt, fejlődött s kinötte magát, hanem még a csecsemő kort sem érte el.

Testvériség a családban? Alig, alig található föl ma már a valódi családi élet, testvér, testvér ellen küzd nemcsak vagyoni viszonyok rendezésénél, hanem gyakran a politikai téren ép úgy mint a társadalmi életben. A család fő kidöltével megszűnik a kapcsolás — az anya elköltöztével leggyakrabban megszakadt, az összetartozandóság érzete is! Nézzük végig a törvényszéki csarnokot, kutassunk a törvényszékek

levéltáraiban s megtaláljuk a „testvériség“ létének fokát, keressünk társadalmi életünkben okot s megtaláljuk magát az okot és gyakran a társadalmi életünkből folyó okozatot is!

Testvériség társadalmi életünkben, intézményeinkben?

Ép oly kevésbé található föl, mint nincs „egyenlőség“!

A testvériség, egyenlőség remek eszméi megvalósíthatók volnának az „egy akol egy pásztor“, idején s akkor talán egy oly országban melyben külön rendek, kasztok, felekezetek nem volnának, meg volna a testvéri szeretet „az egyenlőség“.

Sok tekintetben kétségtelen javulás észlelhető ha mai állapotunkat a középkor, — de meg még az 1848. előtti idővel egybe hasonlítjuk, de hogy megvalósult volna a nagy eszme, hogy az ige testté lett volna, attól messze vagyunk!

Társadalmi élet! Fejlődött ez valamiben, értjük alatta a jót?

Igen keveset. A főnemes megmaradt az ő körében, mai nap ép oly elzárt kaszt, minő volt. Igaz, hogy van a politikai életben ma már sok érintkezési pont, de a társadalmi életben? — ott s azon a téren vagyunk a hol voltunk, ha nem „muszáj“, hát biz a főnemes ott marad a magasabb régiókban.

A köznemes, a honoratiót belevéve az összes tisztviselőket megint egy rend!

Művelt kereskedő, iparos, munkás egyenlő társulni, „az nem chic, nem elegans!“

Pedig az „egyenlőség“ azt hozná magával, hogy szálljon le a magasabb születésű, állású azokhoz, kik egyszerűek, becsületesek és becsületesek, emelje föl magához, egyengesse a látszólag avagy tényleg fennálló különbségeket, társuljunk s társadalmi életünk más irányt veend, más eredményt mutat föl, mint a melyet 40 év alatt elértünk.

A községi életéről vajmi keveset lehet az elmondottak után följegyezni.

A községeknek is meg van az ő főnemes-

Mikép' nagy őseink küzdének
Hazánk szent szabadságáért:
Ugy megyünk mi, ha kell a tűzbe,
Magyaroknak szent honáért;
Nem vagyunk mi nagy őseinknek,
Nem leszünk korcs onukái,
Dicsőségét szent, nagy nevének,
Nem fogjuk sárba tiporni.

Üdv! neked te márciusnak
Szabad népre süttő napja,
Nem kell a járom a magyarnak,
Nem lesz idegenek rabja.
Mit őseink e nap' szerének
Megtartjuk, erre esküszünk!
S míg e honban magyarok élnek:
Esküszünk! rabok nem leszünk!

Symcoy.

→ Néhány lap a szabadságharc történetéből. ←

Üdvözöllek március 15-ike magasztos dicső ünnepe a nemzet ujjá ébredésének! E napon szabadult fel százados blincseiből a szabad szó és a szabad szó első nyilvánulása, mely által hangosan, nyiltan, szabadon minden kényszer s befolyástól menten — adott kifejezést az egész nemzet őszinte méltatlankodásának afölött, hogy a bécsi camarilla mint fosztja meg a nemzetet alkotmányos jogaitól — s mint akarja azt rabbá tenni saját hazájában.

E szó, e kiáltás végig hangzott az egész országon Kárpátoktól-Adriáig — visszhangot keltve minden magyar kebelben. Ez az első szabad szó, mely a forró, igaz hazaszeretet ősi tanyájából, a szív bensejéből fakadt, felolvasztá a közöny vastag jégkérgét, mely még a sziveket tartá s utat tört magának a rég rejtett fájdalom hangos felkiáltása, mely orvoslást kért — k ö v e t e l t. Egy óhaj dagasztotta

ségük, ha nem született főnemes is! Péter nagyobb ur akar lenni Pálnál, pedig bizony egyformán egyszerű polgárok gyermekei.

Igaz, hogy itt is van, kell hogy legyen bizonyos különbség, megbízhatóbb, kipróbáltabb képzetűbb egyének nem szeretik, hahogy őket oly egyének akarják becsületesre tanítani, kiknek ehhez sem okuk, sem joguk még kevésbé multjukon alapuló jogaimuk nincs; ha oly egyének akarnak tanácsokat osztogatni, kiknek ehhez sem eszük, sem tudományuk, sem gyakorlati tapasztalatuk nincs, ha meg már odajut a község hogy oly egyének küldetnek ki fölíratok szerkesztéséhez kik helyesen írni se tudnak, — ott bizony ok, alap van arra, hogy a társadalmi élet kellemetlen, — a községi élet pártokra osztott legyen, mert őszintén szólva mégis csak furcsa, hahogy végig nézünk ma a községi élet nyilvánulásán és ott találjuk a vezérszerepet vinni, oly egyik másik egyént, kiket eddig számba se vettek, de kik tényleg nem is bírnak tudomány és képzettséggel arra, hogy nagy horderejű teendőket végezzenek, ellenőrizzenek!

Volt, van és lesz mindig, miaden közületnél jellemtelen egyén, pénzkezelés esetén olyan ki a legéberebb ellenőrzőt is kijátsza, tévedésbe ejtve, abban tartja a mig lehet, de egy ily egyén hibáját, mulasztását a többi terhére róvni ép oly helytelen, mint rosszalni azt, hogy a község most ilykép próbál szerencsét.

A jövő megmutatja: ki volt a jobb, kinek idején haladt a község, fejlődött a társadalmi s községi élet.

Csany, 1890. március hava.

Kezdünk már mi is a szabadban lélegzeni, községünk darazsainak fullánkjaikat szedegeti járási főszolgabíránk.

Ez év február 6-án a községi irnokot felüggesztvén, annak helyére Tábit Menyhértet választotta a községi képviselőtestület. Febr. 27 és 28-án a járási főszolgabíró ur itt több rendbeli ügyben vizsgálatot tartott s husznál

minden honfi keblét s ezt az egy óhaját nyilvánítá a nemzet: hogy éljen a szabadság, egyenlőség s testvériség!

A nemzet első győzelmét, mely semmi véráldozatot sem kívánt fiaitól, mely a leuyögött szabad sajtót, szabad szót lelkesedésének hatalmas lángjával felszabadítá — sajnos — megirigylé tölünk az ádáz sors. Az ellenségek egész raja, kigyók kiket keblünkön melengeténk, tört e nemzetre.

Horváth, rác, tót, oláh mindannyian felbujtatva a bécsi kamarilla által, fegyvert fogott saját honának szabadsága ellen. Lambert tábornok meggyilkolása után, mely a feldühödött nép bosszuszomjának esett áldozatul, kitört a vihar, mely végenyészettel fenyegeté a már kivított győzelem eredményét és vele együtt a hazát.

Midőn hire futamodott az országban, hogy veszély fenyegeti a hazát, a rémhírek éber tevékenységre sarkalták a magyar nemzetet is. Egy kiáltás hangzott végig az egész országon: veszélyben van a hon, fel mindnyájan a ki magyar, a ki polgár!

Május 16-án gróf Battyány felhívást intézett a magyar hon népeihez, melyben felszólítja, hogy a nemzet fiai lépjenek be a nemzeti örserregbe.

A miniszterelnök ezen felszólítására megkezdődött szerte-szét a toborzás. Zengett a toborzók ajkain a dal, melynek betűi gyujtanak, mintha szikrák volnának s a szivrázó Rákócy induló hangjait közben riadó éljen kiállítások szakították meg.

A vészkiáltás elhangzott a falukban is, onnan pedig a pusztákra s befutotta az ország minden részét. A nép, midőn megértette a dolog veszélyes állapotát, sorakozni kezdett mindenütt a toborzók zászlója alá, megzendült a toborzók

TÁRCSA.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.

Márczius 15.

Üdv! te márciusnak szép napja,
Korszaka az ébredésnek;
A természetnek nehéz álma,
Nem állhat ellen erődnek.
E napon ébredt öntudatra,
E dicső nemzet: a magyar,
Láncát, mit eddig békén horda,
Összezuzta az erős kar.

Ki e szép s dicső nagy multnak
Ünnepét üli ma velem,
Nem való e hős nemzet rabnak,
Nem is lesz az, nem! sohasem!!
A nemzet, mely így átérezzi,
Mily szent a hon szabadsága,
Ki szép hazáját így szereti:
Nem hajtja nyakát igába.

Nem születünk mi, nem! raboknak,
Szabadok akarunk lenni,
Ha vér és élet kell hazánknak,
S szabadságát megvédeni:
E hazának minden gyermeke,
Kész éltét vérét ontani,
Rab nem lesz Árpád nagy nemzete
Mig e világ fog állani.

több tanut hallgatott ki. Az 1889. évi községi számadások vannak most közszemlére kitéve, van benne sok bolondgomba. A bevétel 11072 frt 59 kr. a kiadás 10867 frt 62 krral szerepel. F. hó 17 én Réti Ferenc ügyvéd ur elnöklete alatt fog megtartatni a községi számadások megvizsgálása, talán nagyobb haszonnal Csány község lakosai javára, mint volt az 1888. évi számadások megvizsgálása.

Utóbbi közleményben felemlítém, hogy a dohánytermelők közül „Kérelem“ iv kitöltéséért 1 frt 4 krt szedett a csanyi irnok. Ötvenen voltak azok a szerencsétlenek, mindnyájan ujtermelők, kik 1 frt erejéig meghuzattak.

Kérelmük figyelmen kívül hagyatott s vizszautasítottak. Efelett pedig nem is lehet csodálkozni, mert a község bírása és jegyzője a nyomtatott „községi bizonyítvány“ alá nevüket nem írták alá, vagyis a kérvényező indokait nem igazolták. A 3232/1889 3233/1889 és 3234/1889 számú kérvény illetleg községi bizonyítványokat olvastuk, sőt a 3233/1889 számú kérvényben a kérvényezőnek neve sincs beírva. Az ötven forintot az illetők reménylik, hogy vissza fogják kapni. Hát az ily vétkes eljárásért a hanyagoknak mi lesz a fizetésük? kérdi

C s a n y i.

Helyi és vegyes hírek.

— 1848 év március 15-ikének 42-ik év fordulója mai napon községünkben szélesebb körben fog megünnepeltetni, mint eddig szokásos volt. Ft. Keller Lajos hazafias, derék r. kath. plébános ur a mai napon délelőtt 9 órakor a templomban ünnepi Isten tiszteletet fog tartani, alkalmi ünnepi szónoklattal. A magyar nemzetnek e nap nagy nemzeti ünnepe s ezt megünnepelni valláskülönbőség nélkül minden hazafinak kötelessége, ezért tehát ez ünnepi istentiszteleten minél számosabban jelenjenek meg.

— Március 15-ének emlékére a helyvel i róm. kath. templomban ma d. e. tartandó isten-

ajkain minden felül a dal s e dal nyomán, mint egy varázsütésre jöttek a leventék, a daliás ifjak és a haza hívó szavára elhagyva az édes otthont, a csendes mezőt, a házi tüzhelyet s mindent a mi kedves — beállottak védeni a hazát s lettek honvédek. A szükséges 10 ezer főből álló nemzetőrség csakhamar összegyűlt.

Az új honvédek június 21-én esküdtek fel az új alkotmányra Pesten s ekkor ment végbe a sereg zászlószentelése is.

Vajmi kevésnek bizonyult a 10 ezer főből álló első önálló magyar hadsereg. Elenyésző csekélység volt a minden oldalról ellenünk zuduló ellenség százai ellen. Jelasics horvát bán beütött az országba; Erdélyben az oláhok, bánáthban a rácok, felvidékeken a tótok mindannyian fegyverrel kezökben törtek a magyar szabadság ellen. Evvel szemben a nemzet végső bizalmát a Pesten július 5-én összeülő, itt első országgyűlésbe veté.

A nádor nyitotta meg július 5-én az országgyűlést, mely nap az alkotmányos szabadság diadalünnepe volt. Az ezután következő gyűlés július 11-én volt, a jelenet, melynek e napon a közönség szemtanuja volt, egyike marad mindenkor a legmeghatóbbaknak. Kossuth ekkor fejtette ki varázsszónoklatának teljes hatalmát, a magyar nemzet pedig fényes bizonyosságát adta lángoló s mindent áldozni kész hazaszeretetének.

Kossuth, ki gyenge, beteges volt ez alkalommal, karon fogva vezettette be magát a tanácssterembe, szószerke lépve, órákig tartó beszédben hívta fel a nemzet képviselőinek figyelmét azon veszélyekre, melynek a haza kitéve van. Többek közt végül ezeket mondá... „Én uraim ezennel egy nagyszerű határozatra hívom fel önöket; felhívom önöket azon határozatra: mondják ki önök azt, hogy azon rendkívüli körülményeket, melyeknél fogva e hongyülés rendkívülieg is összehívott, méltó tekintetbe vevé,

tiszteletre a 48-as népkör saját zászlója alatt, testületileg fog felvonulni.

— Dalegyesületünk, felhasználva a jó alkalmat ma fog legelőször a nyilvánosság elé lépni a róm. kath. templomban, amely bizonyára emelni fogja az ott megtartandó ünnepély lényét.

A március 15-ikét községünkben 3 helyen is fogják ma este társas vacsorával ünnepelni, még pedig a 48-as körben, Kovács Tóbiás és Bárdos Flórián vendéglőjében.

— A szentegylet. A mindszen ti izraelita szent egylet alapszabályai jóváhagyási záradékkal a n. mélt. m. kir. belügyminiszter által ellátatván, a tegnapi napon vissza érkezett.

— A szegvári függetlenségi kör a magyar szabadság kivívásának évfordulja alkalmából holnap március 16-án este 7 órakor saját helyiségében társas ünnepélyt rendez. Az ünnepélyen Szentesről Sima Ferenc pártelnök a szentesi 48-as népkör 10 tagu küldöttségével fog résztvenni.

— A kanyaró Szegváron egyre-másra szedi áldozatát. Vannak oly családok, hol 5—6, szóval minden gyermek e betegségben szenved. Maga e betegség nem lenne nehéz lefolyásu, hanem rendesen másod-, harmad magával jelentkezik: tüdőlobbal, vagy huruttal stb. Hja, rossz időt élünk! Ezt az évet influenzával kezdtük s folytatjuk kanyaróval; most a nóna következik s ki tudja, mi minden adja elő magát még végéig.

— A böldi révnél oly ázsiai abnormis állapotok vannak, melyeket szó nélkül hagynunk nem lehet. Ez országot s mégis oly hitvány közlekedési eszközök vannak, hogy ezek végett 3—4 napig is — különösen, ha egy kis jég van a Tiszán — szünetel a menet. S elképzelhetjük, mily költséges és kellemetlen egy utasnak napokig vagy a csárdában, vagy bárhol is várakozni addig, míg elérkezik az átkelhetős szerencsés órája. Így volt ez az egész mult héten. Itt lenne már az ideje e bajon segíteni.

— M. k. erély és tapintat a fináncoknál. A mult napokban egész eskadron finánc árasztotta el Szegvár községét. Be-beállítottak — persze hivatlanul — több olyan házhoz, hol a padláson, vagy az ágyak puha vánkosai közt ártatlan szüzieségükben nónázó dohányt gon-

a nemzet el van határozva koronájának, szabadságának s önállóságának a legnagyobb áldozatokat is meghozni, és hogy e tekintetben oly alkut, a mely a nemzetnek önállóságát szabadságát legkevésbé is sérthetné, egyáltalában el nem fogad, hanem minden méltányos hivádatokat akárki irányában is öröklőn teljesíteni kész, miszerint békét eszközölhessen, ha lehet, vagy vissza verhesse a harcot, ha kell!! Felhatalmazza a kormány arra, hogy a szükséghez képest 200.000 fegyverest állíthasson. Egyenesen ünnepélyessen kérem adja meg a képviselőkhöz a 200,000 főnyi katonát.

E szavak után kifáradva halgatott el a szónok. A teremben siri csend uralkodott.

Ekkor felemelkedett Nyári Pál s jobb kezét mint egy esküre emelve ünnepélyes hangon kiáltott fel: „megadjuk“.

Erre az összes képviselők elragadtatva a jelenet nagyszerűségétől, egy szivel, egy lélekkel felálván a padokban, százszorosán ismétlék Nyári után e szavat — „megadjuk“!!

Kossuth szemei e fölséges jelenetre könnybe borultak; kezeit keresztbe téve így végezte be hatalmas szónoklatát.

„Kérni akartam még önöket uraim, hogy ha van valahol e hazában sajgó kebel, mely orvoslásra, ha van kívánság mely kielégítésre vár; szenvedjen még egy kissé a sajgó kebel s várjon még egy kissé a kíváncsiság; első dolgom az — **mentsük meg a hazát.** Ezt akartam még kérni uraim, de önök felállottak, mint egyetlen férfiu s én — **leborulok a nemzet nagysága előtt.**

És azt mondom: annyi energiát a kivitelben — mint amennyi hazafiságot tapasztaltam a megajánlásban, Magyarországot a poklok kapui sem dönthetik meg.“

Elnök kimondá a gyűlés egyhangu határozatát: a kormány felhatalmaztatik 200,000 fegyveres erőt kiállítani.

— — — — —
Kossuth meghajlott a nemzet nagysága s

doltak. Így tértek be Gyenes Imre haldokló (ki másnap meghalt) lakásába is, s a haldoklónak — talán 1 kilóra menő — dohányát szuronyok között, teljes diadallal elvitték. A pénzügyőrségnek ezen, nem a leghumánusabb eljárásán megbotráncokozott minden jobb érzésű ember.

— Rendszerzs lopás. Szegedi Eszter szegvári lakos már rég tapasztalta, hogy boltjából az árucikk nagyon hamar kifogy annélkül, hogy azt kiszolgálnia kellene, vagy hogy az árucikkei fogyatkozása folytán pénztára gyaradodott volna, sőt az utóbbi is gyakran fogyatkozást szenvedett annélkül, hogy a tulajdonos abból saját szükségére valamit használt volna. Szegedi Eszter az üzlet illeténi forgalmával nem lévén megelégedve, gyanuja támadt, hogy bizony valami avatatlan kalmár az ki árucikkeit fogyasztja s pénztárát is könnyíti. A gyanu alaposnak bizonyult, mert a helybeli csendőrség, a tett bejelentés folytán, a nyomozást megejtette s kiderítette, hogy szegvári lakosnő Vida Ferencné az, ki lassanként a Szegedi Eszter boltjából nagyobb mennyiségű áru cikket elvitt s tolvaj kulcs segítségével, pénztára könnyítésében is segédkeztet nyújtott. A nyomozás azt is kiderítette, hogy a tettes nő, a kalmárkodás útján szerzett pénzből 150 frt kölcsönt is adott ki egy szegvári lakosnak. A helybeli derék őrmester, ki a nyomozást vezette, Vida Ferencné a szentesi kir. jbiróságnak adta át, hol is ideje leend tettesnek az üzleti viszonyok felett elmélkedni.

— Nyilvános számadás. F. hó 8-án az izr. templom belső berendezésének javára megtartott purim bálón belépti díjakból befolyt 122 frt. Felülfizetésekből 43 frt 50 kr. összes bevétel: 165 frt 50 kr. Kiadás; zene 50 frt, terem és zenészek ellátása: 39 frt 80 kr nyomtatványok: 4 frt, a rendezőség apró kiadása 3 frt 90 kr. összesen 97 frt 71 kr. Levonva a kiadást a bevételből, marad tiszta haszon: 65 frt 79 kr. Felülfizettek: Stern Salamon 2 frt dr. Kaufmann József 2, Goldman Ignácz 1, Kohn Adolfné 1, Kohn Mór 1, Keese Nagy László (Vásárhely) 1, dr. Schwartz J. 1,

áldozatkézsége előtt s erre valóban a nemzet érdemessé tette magát, de mi, az unokák meghajlunk a magyar nemzetnek ezután tanusított nagy ritka s rendkívüli hőstettei előtt. A minden oldalról beözönlő ellenség érezte a lángoló hazaszeretet csodákat mivelő hatását, mert nem egy esetben az eke szarvát csak most otthagyo ujoncokból álló honvéd csapat verte meg, a sokkal nagyobb számú katonailag képzett ellenséget.

A hőstettek s a győzelmek hosszú láncolata következett ezután, kézségesen szolgáltatatta ki a nemzet a haza megmentéséhez szükséges pénzt és véráldozatokat. Az állandó magyar szabadság és függetlenségünk, teljes sikerében már alig lehetett kérkedni, midőn az osztrákok saját gyengeségük tudatában idegen segélyhez, a minden szabadság ellenségéhez, a muszka segélyhez folyamodott.

Bejöttek tehát az egyeduralkodó vad kózákjai is, hogy segítsék leverni honunk dicső szabadságát.

Csodálatra méltó szívóssággal, hősiecs bátorsággal harcolt a nemzet szabadságáért s nem egy csatában futott az orosz sereg is, a magyarok dicső fegyverei előtt.

Még így sem birták volna talán a szabadságot letiporni, ha a magyar nemzet régi átká, mit a költő is úgy énekelt meg, hogy: „Nem az ellenség, önmaga vágta sebt“ — nem érvényesítette volna magát.

A vezéreink között kitört az egyenetlenség, megbénítva a sikeres együtt működést.

Arcom pirul, midőn e szót le kell írnom, hogy a magyar vezérek között még egy áruló is találkozott. Ily viszonyok mellett, annyi ellenséggel szemben, a nemzet leveretett, szabadságunk dicső napja leáldozott.

De hála az egek urának;

„Megfogyva bár, de törve nem.

Él nemzet e hazán.“

Gelsy Péter 50 krajcár Weisz Lőrinc 2 frt, Veisz Cecília 1, Schwartz Lipót 1, Wimmer Károly 1, Vidóvich Antal főszolgabíró 1, Grüner Géza 1, Szobotka Gusztáv 2, Szobotka Rezső (Szeged) 1, Szobotka Henrik (Pusztaszer) 1, Polyák N. 1, dr. Bérci Gyula (Kistelek) 1, Robicsek Lajos 1, Robicsek Mór 1, Robicsek Dezső 1, Diamant Vilmos 2, Schváb Bernátné 1, Benedek (Orosháza) 1, Benedek Farkas 1, Benedek Ede 1, Ekstein Sándor (Kisujváros) 1, Hubacsek Pál 1, Lövy (Szentés) 1, Szobotka Rezső mérnök (Szeged) 1, Láng József 2, N. N. 3 frt, és Dr. Kardos Albert tanár (Szun-

tes) 1 frt. — Fogadják a szives felülfizetők a rendezőség hálás köszönetét.

— A kisteleki népkör fényesen szándékozik megülni márc. 15-ét. Közülésén elhatározta, hogy az ünnepi szónoklat megtartására Varrga Ferenc plébánost kéri fel, Szeged történetének jeles óráját. A kör ez alkalommal új zászlóját is felszenteli.

— Egyházi ünnepély. Orosházán Zay Miklós grófot az orosházi ág. ev. egyház felügyelőjét e hó 9-én igtatták be — mint levelezőnk írja — hivatalába. Az ünnepélyen Zsilinszky Mihály csongrádi főispán, mint a békési ev. es-

peresség felügyelője tartott nagyhatású beszédet, mely után az új felügyelő esküjét letévén, ékes szavakban adta elő programját, jelezvén, hogy ősei nyomdokán kíván járni, kik lelkes támogatói voltak a protest egyháznak küzdelmei között. — A beigtatás után 200 teritékű közbéd volt, a helybeli és vidéki intelligencia részvételével. — A gróf 300 frt alapítványt tett a szegények számára.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos
Diamant Manó.

Hirdetések.

Nagyvárad mész raktár.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy sikerült nekem a nagyvárad kemencék tulajdonosaival előnyös összeköttetésbe lépnem, mely körülmény arra indított, hogy helyben egy nagy mészraktárt nyissak.

Midőn ezt a n. é. építkező közönség b. tudomására hozom, kérem egyuttal b. pártfogását.

Kiváló tisztelettel

Schwartz Ignác.

az „Ujvilág”-gal szemben.

Vanszerencsém a n. é. közönség heces tudomására hozni, miszerint elvállalok mindennemű

VARRÓGÉPEK JAVÍTÁSÁT

és tisztítását, valamint egyes kisebb részek nálam kaphatók s ugyiszintén kívánatra, részletfizetés mellett új gépeket is rendelék.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve, kiváló tisztelettel

Klein Vilmos,
gépmester.

Lakásom: Engl Ignác urnál, — naponta található vagyok: Diamant Manó ur könyvnyomdájában.

Alapítotott 1857-ben

Steinschneider Jakob

I cs és kir sz. ágynemű-gyáros.
ő cs. és kir. fensége Klotild főhercegnő udv. szállítója,

számos kintünetések és szabadalmak tulajd.

BUDAPEST,

Király-utca 79, saját házában,

bátorkodik a tisztelt közönség figyelmébe ajánlani dusan felszerelt raktárát az ágynemű szakmába vágó összes cikkekben, mint közönséges finom és legfinomabb paplanok, ágyceték, lószőr és tengerrő matracok, szalmazsákok, pokrócok és takarók, tollak és pelyhek vasbutorok, továbbá szőnyegek és függönyök, nemkülönbben díván- és asztaltakarók, stb. A kitűnő hirben álló

WELDLER ÉS BUDIE

fehérnemű és kelengye-gyár b.pesti raktára. Minden fajtájú fehérneműek, különösen pedig teljes kiházasítási felszerelések a legmérsékeltőbb áron.
Rajzok és árjegyzékek bérmentve és ingyen.

1468.
1890.

Csongrád vármegye alispánjától.

Pályázati hirdetés.

Csongrád vármegye törvényhatóságánál lemondás folytán megüresedett és évi 800 forint fizetéssel s 200 forint lakbér illetménnyel javadalmazott I-ső alszámvevői állásra ezennel pályázat hirdették.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni kívánják, hogy kellőleg felszerelt s az 1883. évi I. t. cz.-ben körülírt elméleti képzettségüket igazoló folyamódványaikat Csongrád vármegye főispánja Zsilinszky Mihály ur Öméltóságához bezárolag 1890. évi március 22-ik napjáig annyival inkább benyujtsák, mivel az ezen határidő eltelte után beérkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Szentesen, 1890. március 3.

STAMMER SÁNDOR,
alispán.

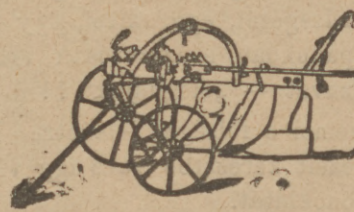
SCHLICK-féle Vasöntöde és gépgyár RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG B. PESTEN.

Gyár és irodák:
VI., külső váci-ut 1966/99 sz.

Városi iroda és raktár:
VI. Podmanicky-utca 14 szám.

Ajánlja kitűnő és szilárd szerkezetű, számos első díjakkal kitüntetett:

SCHLICK-féle szab. 2 és 3 vasúkeket

és szabadalm. mélyítő ekéit,

mélyítő ekéit önzvetétkkel, eredeti Schlick és Vidats-féle

egy vasúkeket,

talajmívelő eszközeit, bo ronait és rögtörő hengereit

SCHLICK-féle szab. „Haladás” sorbavető gépeit

Szóróvető gépek, többvasu ekékre alkalmazható tengeri- és répa-ültető készülékek. Készletben vannak tovább gőz és járgány cséplő készülékek, gabonatisztító rosták (Baker és Vidats rendszer) takarmánykészítő gépek, tengeri morzsolók és daráló, őrlőmalmok és otajmalom berendezések. Eredeti amerikai kévekötő és marokrakó arató gépek és fűkaszálo gépek.

Legjutányosabb árok.

Előnyös fizetési feltételek. Árjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentve

Jegyzet. Van szerencsénk ezennel t. c. üzletbarátaink heces tudomására hozni, hogy noha a VI. Podmanicky-utca 14 sz. a. levő irodánk legnagyobb részét a külső váci-uton levő gyártelepünkre helyeztük át, mindazon által ezen irodai helyiségünkben t. üzletbarátaink kényelme érdekében egy városi irodát tartunk fenn, valamint, hogy ugyanott építési cikkein és gazdasági gépeinkből raktárt létesítettünk. Kiváló tisztelettel

A Schlick-féle vasöntöde részvénytársaság igazgatósága.

